

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2019/1557**z dnia 26 marca 2019 r.****w sprawie absolutorium z wykonania budżetu agencji Unii Europejskiej za rok budżetowy 2017:
wyniki, zarządzanie finansami i kontrola**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoje decyzje w sprawie absolutorium z wykonania budżetu agencji Unii Europejskiej za rok budżetowy 2017,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji z działań podjętych w następstwie udzielenia absolutorium za rok budżetowy 2016 (COM(2018) 545),
 - uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego ⁽¹⁾ dotyczące sprawozdań finansowych agencji zdecentralizowanych za rok budżetowy 2017,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 208,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽³⁾, w szczególności jego art. 68 i 70,
 - uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1271/2013 z dnia 30 września 2013 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów, o których mowa w art. 208 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁴⁾, w szczególności jego art. 110,
 - uwzględniając art. 94 Regulaminu i załącznik IV do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych i Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0140/2019),
- A. mając na uwadze, że w niniejszej rezolucji przedstawiono, w odniesieniu do każdego organu, o którym mowa w art. 208 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 i art. 70 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046, uwagi przekrojowe towarzyszące decyzjom o absolutorium, zgodnie z art. 110 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1271/2013 oraz sekcją V załącznika V do Regulaminu Parlamentu Europejskiego;
- B. mając na uwadze, że 18 stycznia 2018 r. Konferencja Przewodniczących poparła zalecenia międzyinstytucjonalnej grupy roboczej ds. zasobów agencji zdecentralizowanych; przypomina 6 zaleceń wydanych na podstawie jej mandatu, w szczególności w odniesieniu do celu polegającego na 5 % redukcji personelu, postępowania z nowymi zadaniami, regularnej oceny agencji, wspólnego korzystania z usług, oceny agencji z wieloma siedzibami oraz agencji finansowanych z opłat;
- C. mając na uwadze, że w ramach procedury udzielania absolutorium organ udzielający absolutorium podkreśla szczególne znaczenie dalszego wzmacniania skuteczności, wydajności, oszczędności i rozliczalności instytucji unijnych oraz wdrażania koncepcji budżetowania celowego i właściwego zarządzania zasobami ludzkimi;
1. podkreśla, że agencje są bardzo wyeksponowane w państwach członkowskich i mają duży wpływ na kształtowanie polityki, proces podejmowania decyzji i realizację programów w obszarach o kluczowym znaczeniu dla obywateli europejskich, np. w dziedzinie bezpieczeństwa, ochrony, zdrowia, badań naukowych, spraw gospodarczych, środowiska, równouprawnienia płci, energii, transportu, wolności i wymiaru sprawiedliwości; przypomina o znaczeniu zadań wykonywanych przez agencje i ich bezpośrednim wpływie na codzienne życie obywateli Unii; przypomina też o znaczeniu, jakie ma niezależność agencji, w szczególności agencji regulacyjnych i tych, których zadaniem jest niezależne gromadzenie informacji; powtarza, że głównymi powodami ustanowienia agencji były wprowadzenie systemów unijnych, ułatwienie wdrażania jednolitego rynku europejskiego oraz dokonywanie niezależnych ocen technicznych i naukowych; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje ogólnie skuteczną działalność agencji oraz postępy w poprawianiu ich widoczności wśród obywateli europejskich;

⁽¹⁾ Dz.U. C 434 z 30.11.2018, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 328 z 7.12.2013, s. 42.

2. z satysfakcją zauważa, że zgodnie ze sprawozdaniem rocznym Europejskiego Trybunału Obrachunkowego (zwanego dalej „Trybunałem”) dotyczącym agencji unijnych za rok budżetowy 2017 (zwanym dalej „sprawozdaniem Trybunału”) Trybunał wydał opinię bez zastrzeżeń na temat wiarygodności rozliczeń wszystkich agencji; zauważa ponadto, że Trybunał wydał opinię bez zastrzeżeń co do dochodów leżących u podstaw rozliczeń wszystkich agencji; zwraca uwagę, że Trybunał wydał opinię bez zastrzeżeń co do legalności i prawidłowości płatności leżących u podstaw rozliczeń w odniesieniu do wszystkich agencji z wyjątkiem Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azyłu (EASO); z ubolewaniem zauważa, że w odniesieniu do płatności EASO Trybunał wydał opinię negatywną;
3. zauważa, że w 2017 r. budżet 32 unijnych agencji zdecentralizowanych wynosił około 2,35 mld EUR w środkach na zobowiązania, co stanowi wzrost o około 13,36 % w porównaniu z 2016 r., oraz 2,24 mld EUR w środkach na płatności, co stanowi wzrost o 10,31 % w porównaniu z 2016 r.; ponadto zwraca uwagę, że z 2,24 mld EUR około 1,62 mld EUR pochodziło z budżetu ogólnego Unii, co stanowiło 72,08 % całkowitego finansowania agencji w 2017 r. (69,81 % w 2016 r.); przyjmuje ponadto do wiadomości, że ok. 627 mln EUR zostało sfinansowane z opłat i należności oraz ze składek przekazywanych bezpośrednio przez państwa uczestniczące;
4. przypomina o swoim wniosku o usprawnienie i przyspieszenie procedury udzielania absolutorium tak, aby decyzję o udzieleniu absolutorium podejmowano bezpośrednio po roku, którego ono dotyczy, co pozwoli zakończyć procedurę w ciągu roku następującego po danym roku budżetowym; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje pozytywne działania i dobrą współpracę z siecią agencji Unii Europejskiej („Sieć”) i poszczególnymi agencjami, zwłaszcza z Trybunałem, co wyraźnie odzwierciedla potencjał usprawnienia i przyspieszenia procedury z ich strony; docenia dotychczasowe osiągnięcia i zachęca wszystkie zainteresowane strony do kontynuowania wysiłków na rzecz dalszych postępów w tej procedurze;

Główne rodzaje ryzyka zidentyfikowane przez Trybunał

5. z zadowoleniem zauważa, że zgodnie ze swoim sprawozdaniem, ogólne ryzyko dla wiarygodności rozliczeń Trybunał uznał za niskie dla wszystkich agencji, ponieważ ich sprawozdania finansowe opierają się na powszechnie przyjętych międzynarodowych standardach rachunkowości oraz ponieważ w przeszłości stwierdzono jedynie nieliczne istotne błędy;
6. zauważa, że zgodnie ze swoim sprawozdaniem, ryzyko dla legalności i prawidłowości transakcji leżących u podstaw sprawozdań finansowych agencji Trybunał uznaje za średnie, lecz że waha się ono od poziomu niskiego do wysokiego w zależności od tytułu budżetowego; zwraca uwagę, że ryzyko dla tytułu I (wydatki na personel) jest ogólnie niskie, w tytule II (wydatki administracyjne) ryzyko uznaje się za średnie, a w tytule III (wydatki operacyjne) ryzyko uznaje się za niskie do wysokiego, w zależności od agencji i charakteru ich wydatków operacyjnych; zwraca uwagę, że źródłami ryzyka zazwyczaj są procedury udzielania zamówień i wypłacania dotacji;
7. zauważa, że zgodnie ze sprawozdaniem Trybunału ryzyko związane z należyтым zarządzaniem finansami jest średnie i zidentyfikowano je głównie w dziedzinach technologii informacyjnych (IT) i zamówień publicznych; ubolewa, że systemy IT i zamówienia publiczne pozostają obszarami podatnymi na błędy;
8. podkreśla, że z szerszej perspektywy liczba małych agencji, z których każda posiada własne struktury i procedury administracyjne, stwarza ryzyko braku wydajności administracyjnej i powielania niespójnych metod, chyba że zapewniona zostanie harmonizacja i zasoby będą dzielone w sposób efektywny;

Zarządzanie budżetem i finansami

9. z zadowoleniem zauważa, że według sprawozdania Trybunału liczba uwag na temat legalności i prawidłowości płatności w 2017 r. spadła do 8, z 11 w 2016 r., co odzwierciedla nieustające wysiłki agencji na rzecz przestrzegania rozporządzenia finansowego;
10. wzywa Komisję, Sieć i poszczególne agencje do współpracy i udzielania konstruktywnych informacji zwrotnych w trakcie negocjacji w sprawie wieloletnich ram finansowych po roku 2020 oraz do poszukiwania nowych źródeł finansowania dla agencji obok istniejących wpływów z budżetu Unii; podkreśla, że przyszłe decyzje w sprawie zasobów nie powinny być podejmowane na szczeblu ogólnym, lecz raczej powiązane z zadaniami, które powierza się agencjom na podstawie obowiązujących przepisów; w związku z tym kładzie nacisk na znaczenie tematycznego powiązania agencji i współpracy w oparciu o obszary polityki;

11. zauważa, że poziom szczegółowości sprawozdań z wykonania budżetu niektórych agencji odbiega od poziomu szczegółowości sprawozdań większości pozostałych agencji, co wskazuje na pilną potrzebę jasnych wytycznych dotyczących sprawozdawczości agencji na temat budżetu; odnotowuje wysiłki poczynione w celu zapewnienia spójnej prezentacji rachunków i sprawozdawczości księgowej; zauważa rozbieżności w niektórych informacjach i dokumentach ujawnionych przez agencje, zwłaszcza w odniesieniu do danych liczbowych dotyczących pracowników, w tym w sprawozdaniach dotyczących planu zatrudnienia (stanowiska obsadzone, a także maksymalne liczby stanowisk zatwierdzonych w budżecie Unii); zwraca uwagę, że niektóre agencje w swoich sprawozdaniach nie określają wyraźnie stosowanych wskaźników wykonania budżetu oraz że agencje nie zawsze obliczają odpowiednie kwoty i udziały procentowe w sposób spójny przez wykorzystanie do obliczeń tych samych elementów; wzywa Komisję, Sieć i poszczególne agencje do opracowania usprawnionych i zharmonizowanych wskaźników oraz do informowania organu udzielającego absolutorium o postępach poczynionych w tym zakresie; ponadto wzywa Komisję, aby w nadchodzących latach automatycznie przekazywała organowi udzielającemu absolutorium oficjalny budżet (w środkach na zobowiązania i w środkach na płatności) oraz dane liczbowe dotyczące pracowników (plan zatrudnienia, pracownicy kontraktowi i oddelegowani eksperci krajowi na dzień 31 grudnia danego roku) z 32 zdecentralizowanych agencji;
12. przypomina o zaproponowanym przez Sieć zgłaszaniu anulowanych przeniesień przekraczających 5 % całkowitego budżetu za poprzedni rok; uważa jednak, że właściwszym wskaźnikiem wdrażania budżetowej zasady jednoroczności jest zgłaszanie stosunku anulowanych przeniesień do całkowitej kwoty przeniesionej z roku N – 2 na N – 1; podkreśla, że poziom anulowanych przeniesień środków obrazuje, w jakim stopniu agencje prawidłowo oszacowały swoje potrzeby finansowe; zwraca się do Trybunału i Komisji o zaproponowanie i zdefiniowanie spójnego wzoru obliczania anulowanych przeniesień oraz wzywa agencje do uwzględnienia tych informacji w swoich skonsolidowanych rocznych sprawozdaniach z działalności za nadchodzące lata budżetowe;
13. w związku z tym podkreśla potrzebę ustalenia jasnych definicji dopuszczalnych przeniesień środków, aby usprawnić sprawozdawczość Trybunału w tej kwestii, a także umożliwić organowi udzielającemu absolutorium odróżnienie przeniesień środków wskazujących na złe planowanie budżetowe od przeniesień środków stanowiących narzędzie budżetowe, które wspiera wieloletnie programy i planowanie udzielania zamówień publicznych;

Wydajność

14. zachęca agencje i Komisję do stosowania zasady budżetowania zadaniowego, do konsekwentnego poszukiwania najskuteczniejszych sposobów zapewnienia wartości dodanej oraz do dalszego badania możliwych usprawnień w zakresie efektywności w odniesieniu do zarządzania zasobami;
15. zauważa z zadowoleniem, że agencje utworzyły Sieć jako platformę współpracy mającą na celu zwiększanie ich widoczności, wskazywanie i promowanie możliwości zwiększenia wydajności oraz wnoszenie wartości dodanej; uznaje wartość dodaną Sieci pod względem jej współpracy z Parlamentem i z zadowoleniem przyjmuje jej wysiłki w zakresie koordynacji, gromadzenia i konsolidacji działań i informacji z korzyścią dla instytucji Unii; docenia ponadto wskazówki, jakich Sieć udziela agencjom w ich staraniach na rzecz optymalizacji zdolności do planowania i monitorowania wyników, budżetu i wykorzystywanych zasobów oraz sprawozdawczości w tych kwestiach;
16. z zadowoleniem zauważa, że niektóre agencje współpracują w grupach tematycznych, takich jak agencje działające w dziedzinie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych ⁽⁵⁾ i europejskie organy nadzoru ⁽⁶⁾; zachęca inne agencje, by w miarę możliwości również podejmowały dalszą współpracę z innymi agencjami, nie tylko w tworzeniu wspólnych usług i wypracowywaniu synergii, lecz również we wspólnych obszarach polityki; z zadowoleniem przyjmuje nową zagregowaną formę sprawozdania Trybunału Obrachunkowego przedstawiającą agencje zgodnie z pozycjami wieloletnich ram finansowych, a tym samym grupującą je według obszarów polityki;

⁽⁵⁾ Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex), Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO), Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE), Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA), Europejskie Kolegium Policyjne (CEPOL), Europejski Urząd Policji (Europol), Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA), Europejska Jednostka Współpracy Sądowej (Eurojust).

⁽⁶⁾ Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB), Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA).

17. podkreśla, że podczas wyboru siedziby agencji w państwach członkowskich należy wziąć pod uwagę efektywność; wyraża rozczarowanie wynikiem prac międzyinstytucjonalnej grupy roboczej ds. agencji zdecentralizowanych w tym zakresie, gdyż nie wypracowano żadnych konkretnych propozycji dotyczących połączenia lub wspólnego umiejscowienia agencji specjalizujących się w pokrewnych dziedzinach polityki; apeluje do Komisji, by niezwłocznie przedstawiła ocenę agencji mających więcej niż jedną siedzibę, zgodnie z zaleceniem międzyinstytucjonalnej grupy roboczej, a także wnioski dotyczące ewentualnego połączenia agencji, ich likwidacji lub przekazania zadań Komisji, na podstawie uważnej i szczegółowej analizy z zastosowaniem jasnych i przejrzystych kryteriów, co przewidziano w zakresie prac grupy roboczej, lecz czego nigdy odpowiednio nie zbadano z powodu braku wniosków w tej sprawie ze strony Komisji;
18. ubolewa, że co prawda agencje zwiększyły stopień wykorzystania podobnych systemów zarządzania budżetem i księgowości, ale nadal stosują mnóstwo rozwiązań informatycznych w innych kluczowych obszarach, takich jak zarządzanie kadrami i umowami oraz udzielanie zamówień; podziela opinię Trybunału Obrachunkowego, że dalsza harmonizacja rozwiązań informatycznych w tych obszarach zwiększyłaby efektywność kosztową, zmniejszyła ryzyko dotyczące kontroli wewnętrznych i poprawiła zarządzanie w dziedzinie informatyki;

Polityka kadrowa

19. zauważa, że w 2017 r. 32 zdecentralizowane agencje zatrudniały 7 324 urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony, pracowników kontraktowych i oddelegowanych ekspertów krajowych (6 941 w 2016 r.), co stanowi wzrost o 5,52 % w porównaniu z poprzednim rokiem;
20. zwraca uwagę, że aby właściwie wykonywać nowe zadania, dążyć do stałego zwiększania wydajności, szybko i skutecznie obsadzić wolne stanowiska oraz zwiększyć zdolność agencji do przyciągania ekspertów, agencje powinny stale monitorować i oceniać poziom zatrudnienia personelu oraz potrzeby związane z dodatkowymi zasobami ludzkimi i finansowymi, a także w razie potrzeby przedstawiać odnośne wnioski, tak aby móc odpowiednio wykonywać powierzone im zadania i obowiązki;
21. przypomina, że na posiedzeniu międzyinstytucjonalnej grupy roboczej nr 2, które odbyło się w dniu 12 lipca 2018 r., Komisja przedstawiła komunikat w sprawie zmian liczby stanowisk przewidzianych w planach zatrudnienia, w którym stwierdziła, że redukcja liczby personelu o 5 % została osiągnięta; zwraca uwagę, że Parlament poparł ten wniosek ⁽⁷⁾;
22. podkreśla, że druga międzyinstytucjonalna grupa robocza badała też pilotażowy przypadek EASA jako agencji finansowanej z opłat; stwierdza, że nawet jeśli agencje są finansowane całkowicie z opłat, nadal w pełni odpowiadają przed organem udzielającym absolutorium, jeśli chodzi o występujące ryzyko utraty reputacji; podkreśla, że finansowanie z opłat ma zalety, ale i wady; zwraca uwagę, że finansowanie z opłat może prowadzić do konfliktów interesów i nieprzewidywalnego przepływu dochodów oraz że potrzebne są dobrej jakości wskaźniki;
23. zauważa, że Komisja zastosowała dodatkowy roczny podatek w wysokości 1 % w okresie pięciu lat 2014–2018, aby utworzyć „pulę stanowisk do przeniesienia”, z której przydzielalaby stanowiska agencjom „na etapie dostosowywania do nowych zadań” i agencjom „w fazie rozruchu” ⁽⁸⁾;
24. zauważa, że agencje zdecentralizowane zwiększyły liczbę pełnych etatów dla pracowników kontraktowych w celu realizacji nowych zadań, częściowo rekompensując pięcioprocentowe cięcia w zatrudnieniu i podatek z tytułu utworzenia puli stanowisk do przeniesienia; wzywa Sieć do wypracowania ogólnej polityki niezastępowania pracowników zatrudnionych na stałe droższymi konsultantami zewnętrznymi;
25. przyjmuje do wiadomości wyzwanie niedoboru pracowników, z jakim borykają się niektóre agencje, zwłaszcza w przypadkach powierzenia nowych zadań bez zapewnienia dodatkowego personelu do ich realizacji; ubolewa, że Komisja nie wzięła pod rozwagę wniosku tych agencji o zwiększenie zatrudnienia, przez co ich sprawne działanie jest zagrożone;
26. z zaniepokojeniem odnotowuje liczbę czynników hamujących skuteczność operacyjną niektórych agencji, takich jak trudności w zatrudnianiu wykwalifikowanych pracowników w określonych grupach zaszerogowania, częściowo ze względu na niski współczynnik korygujący w niektórych państwach członkowskich, oraz realizacja działań w ramach procesów przyznawania dotacji, które były długotrwałe i wymagające administracyjnie; wzywa Sieć i poszczególne agencje do rozważenia odpowiednich rozwiązań i do poinformowania organu udzielającego absolutorium o postępach poczynionych w tym zakresie;

⁽⁷⁾ Pismo J. Arthuisa skierowane do A. Tajaniego: nr ref. D(2018)30134.

⁽⁸⁾ Zgodnie z terminologią stosowaną przez Komisję, klasyfikującą agencje zdecentralizowane jako agencje „w fazie rozruchu”, „na etapie dostosowywania do nowych zadań” lub „w pełni operacyjne”, w zależności od ich etapu rozwoju, wkładu UE oraz poziomu zatrudnienia.

27. wzywa wszystkie agencje do ujawnienia poziomu rotacji personelu i wyraźnego wskazania stanowisk faktycznie zajmowanych do dnia 31 grudnia danego roku budżetowego w celu zapewnienia porównywalności danych między agencjami;
28. ubolewa nad brakiem równowagi płci w niektórych agencjach; wzywa wszystkie agencje, by stale pracowały nad zrównoważoną reprezentacją płci na wszystkich szczeblach oraz informowały organ udzielający absolutorium o wdrożonych środkach i postępach;
29. ubolewa jednak, że większość agencji nie publikuje ogłoszeń o naborze na stronie Europejskiego Urzędu Doboru Kadr (EPSO); rozumie jednak obawy agencji dotyczące wysokich kosztów tłumaczenia pisemnego; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem międzyagencyjną radę ds. pracy założoną i utrzymywaną przez sieć i zachęca agencje do pełnego wykorzystywania tej platformy; wzywa EPSO, aby też promowało tę radę na swojej ogólnej stronie internetowej zawierającej ogłoszenia o naborze w instytucjach unijnych;
30. zachęca unijne agencje, aby rozważyły: przyjęcie strategii w zakresie praw podstawowych, z uwzględnieniem odniesienia do praw podstawowych w kodeksie postępowania, w którym można by określić obowiązki pracowników i przeznaczone dla nich działania szkoleniowe; wprowadzenie mechanizmów zapewniających, by wszelkie przypadki naruszenia praw podstawowych były wykrywane i zgłaszane, a główne organy agencji były szybko powiadamiane o ryzyku wystąpienia takich naruszeń; utworzenie – w stosownych przypadkach – stanowiska urzędnika ds. praw podstawowych, podlegającego bezpośrednio zarządowi dla zapewnienia pewnego stopnia niezależności względem innych pracowników, tak aby dopilnować, by sytuacje zagrażające prawom podstawowym były natychmiast rozstrzygane, a polityka danej organizacji w zakresie praw podstawowych była stale udoskonalana; nawiązanie regularnego dialogu dotyczącego praw podstawowych z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi; ujęcie poszanowania praw podstawowych jako centralnego elementu zakresu współpracy danej agencji z podmiotami zewnętrznymi, w tym szczególnie z członkami administracji krajowej, z którymi agencje współdziałają na szczeblu operacyjnym;
31. odnotowuje z zaniepokojeniem pewne powtarzające się doniesienia o molestowaniu i nadużyciach w niektórych agencjach; uważa za stosowne wdrożenie skutecznej polityki prewencyjnej i określenie wydajnych procedur mających na celu rozwiązanie problemów ofiar; wzywa Komisję do aktywnego monitorowania przepisów wprowadzanych przez agencje, aby zapobiegać wszelkim formom znęcania się, jakie mogą mieć miejsce w agencjach;

Zamówienia

32. z zaniepokojeniem zauważa, że zgodnie ze sprawozdaniem Trybunału Obrachunkowego nadal występują niedociągnięcia w zarządzaniu zamówieniami, przy czym 14 agencji wykazuje uchybienia w tej dziedzinie, głównie w odniesieniu do udzielania zamówień na usługi; zauważa, że do źródeł tych słabości należy brak odpowiedniej równowagi między ceną a jakością przy udzielaniu zamówień, nieoptymalny projekt umów ramowych, nieuzasadnione usługi pośrednictwa i wykorzystywanie niedostatecznie szczegółowych umów ramowych; wzywa agencje do zwrócenia szczególnej uwagi na spostrzeżenia Trybunału Obrachunkowego i do dalszego usprawnienia zarządzania zamówieniami publicznymi;
33. uważa, że sytuacja, jaka miała miejsce w EASO w odniesieniu do postępowań o udzielenie zamówienia, jest niedopuszczalna, i wzywa Komisję do aktywniejszego kontrolowania postępowań o udzielenie zamówienia w agencjach;
34. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że agencje w coraz większym stopniu korzystają ze wspólnego portalu zamówień publicznych (centralnego rejestru wspólnych możliwości w zakresie zamówień publicznych) znajdującego się w ekstranecie agencji, który udostępnia takie funkcje jak wymiana dokumentów i fora dyskusyjne oraz sprawia, że komunikacja między agencjami w zakresie zamówień publicznych jest bardziej przejrzysta i łatwiejsza w obsłudze;
35. podziela opinię Trybunału Obrachunkowego dotyczącą korzystania z podobnych narzędzi i jednego rozwiązania w zakresie zamówień na dostawy lub usługi (e-zamówienia) w celu osiągnięcia bardziej zharmonizowanych ram informatycznych wśród agencji; wzywa sieć do poinformowania organu udzielającego absolutorium o postępach poczynionych w tym zakresie;

Zapobieganie konfliktom interesów i zarządzanie nimi oraz przejrzystość

36. zauważa, że 77 % agencji już ustanowiło i wdrożyło wewnętrzne zasady lub wytyczne dotyczące informowania o nieprawidłowościach, a pozostałe 23 % jest w trakcie ich przyjmowania; apeluje do pozostałych agencji o niezwłoczne sformułowanie i wprowadzenie w życie wewnętrznych zasad dotyczących informowania o nieprawidłowościach; wzywa Sieć, aby poinformowała organ udzielający absolutorium o przyjęciu i wdrożeniu tych środków;

37. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że w 29 agencjach (94 %) obowiązują wytyczne w zakresie udzielania publicznego dostępu do dokumentów; wzywa pozostałe agencje, które nie mają takich wytycznych, do ich niezwłocznego przyjęcia; popiera rozwój wewnętrznych systemów obsługi wniosków o dostęp do dokumentów, w tym utworzenie specjalnie przeszkolonych zespołów mających za zadanie obsługę wniosków w agencjach, które mają do czynienia z częstszymi i bardziej złożonymi wnioskami; wzywa Sieć do opracowania wspólnych wytycznych w zakresie udzielania publicznego dostępu do dokumentów, przewidzianych do wdrożenia przez agencje;
38. odnotowuje, że deklaracje interesów członków zarządu i kadry kierowniczej wyższego szczebla są stosowane prawie we wszystkich agencjach oraz że są one publikowane przez większość agencji na stronach internetowych razem z odpowiednimi życiorysami; wzywa Sieć, aby nadal informowała organ udzielający absolutorium o tej sprawie; zaznacza, że członkowie zarządu i kadry kierowniczej wyższego szczebla powinni składać deklaracje interesów, nie zaś deklaracje o braku konfliktu interesów; powtarza, że to nie członkowie zarządu ani kadry kierowniczej mają deklorować o sobie, że nie pozostają w konflikcie interesów; przypomina, że to neutralny organ powinien ocenić, czy istnieje konflikt interesów;
39. przypomina, że niektóre agencje, w szczególności te wydające podmiotom trzecim zezwolenia na wprowadzenie towarów do obrotu, są podatne na zagrożenia, jeśli nie mają opracowanych i wdrożonych jasnych i skutecznych zasad zapobiegania konfliktom interesów; wzywa wszystkie agencje do uczestnictwa w porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie rejestru służącego przejrzystości, które jest obecnie negocjowane między Komisją, Radą i Parlamentem;
40. wzywa agencje do wdrożenia kompleksowej polityki horyzontalnej dotyczącej unikania konfliktów interesów; wzywa ponadto do wykorzystania polityki na rzecz niezależności obowiązującej w Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) jako najlepszej praktyki i wzorcowego systemu monitorowania konfliktów interesów i zapobiegania wszelkim takim konfliktom; przypomina, że zgodnie z tą polityką wszyscy pracownicy i eksperci, których to dotyczy, mają obowiązek co roku składać deklaracje interesów i powinni je aktualizować w razie zmiany sytuacji, a każdy, kto zadeklarował powiązanie z jakąś sprawą, jest wyłączony z podejmowania decyzji lub opiniowania w tej sprawie; zachęca poza tym agencje do powołania komitetu doradczego ds. konfliktów interesów;

Mechanizmy kontroli wewnętrznej

41. odnotowuje uwagę Trybunału Obrachunkowego dotyczącą 11 agencji w sprawie konieczności wzmocnienia niezależności księgowych poprzez przesunięcie ich stanowisk bezpośrednio pod zwierzchnictwo dyrektorów i zarządów agencji; przyjmuje do wiadomości odpowiedź Sieci, w której stwierdza się, że nie ma analizy kontekstu ani analizy ryzyka, która uzasadniałaby tę uwagę; zachęca Trybunał Obrachunkowy i Sieć do przyjęcia wspólnego podejścia w tej kwestii oraz do poinformowania organu udzielającego absolutorium o rozwoju sytuacji w tym zakresie;
42. z zadowoleniem zauważa, że znaczna większość agencji (28) nie wykazuje niedociągnięć we wdrażaniu standardów kontroli wewnętrznej dotyczących planów ciągłości działania; wzywa pozostałe agencje do poprawy sytuacji w celu złagodzenia wszelkich potencjalnych zagrożeń oraz do powiadomienia organu udzielającego absolutorium o podjętych środkach;

Inne uwagi

43. zwraca uwagę, że w dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo poinformowało Radę Europejską o decyzji o wystąpieniu z Unii; zauważa z zaniepokojeniem, że – w przeciwieństwie do większości innych agencji – pięć agencji nie przeprowadziło kompleksowej analizy prawdopodobnego wpływu wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii na ich organizację, operacje i rozliczenia;
44. odnotowuje porozumienie osiągnięte na posiedzeniu Rady do Spraw Ogólnych w dniu 20 listopada 2017 r., aby przenieść siedziby Europejskiej Agencji Leków (EMA) i Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) z Londynu odpowiednio do Amsterdamu i Paryża; z zaniepokojeniem zwraca uwagę na potencjalne skutki wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii dla tych agencji, jeśli chodzi o przyszłe koszty i utratę wiedzy specjalistycznej, co może spowodować zagrożenie dla ciągłości działania; zauważa ponadto możliwy wpływ na dochody i działalność kilku agencji mających siedziby poza Londynem; wzywa te agencje do przygotowania się do złagodzenia wszelkich potencjalnych zagrożeń, które mogą wystąpić, oraz do przedstawienia organowi udzielającemu absolutorium sprawozdania na temat wdrożenia takich środków przygotowawczych;
45. zauważa z zaniepokojeniem, że niektóre agencje nadal mają podwójną siedzibę: operacyjną i administracyjną; uważa, że przy najbliższej okazji należy zlikwidować wszystkie podwójne siedziby, które nie wnoszą żadnej wartości dodanej z operacyjnego punktu widzenia;

46. ubolewa nad tym, że nowe rozporządzenie finansowe nie przewiduje zmniejszenia obciążenia administracyjnego, które nadal ponoszą agencje zdecentralizowane; odnotowuje, że za audyt zdecentralizowanych agencji wciąż „jest odpowiedzialny Trybunał Obrachunkowy, który nadzoruje konieczne procedury administracyjne i postępowania o udzielenie zamówienia”; przypomina, że nowe podejście do kontroli, zakładające zaangażowanie audytorów sektora prywatnego, spowodowało znaczny wzrost obciążeń administracyjnych dla agencji oraz że czas poświęcony na udzielanie zamówień publicznych i zarządzanie umowami dotyczącymi kontroli spowodował dodatkowe wydatki, a tym samym dalsze nadwyżężenie ograniczonych zasobów agencji; podkreśla, że konieczne jest rozwiązanie tej kwestii; wzywa zaangażowane strony do przedstawienia rozwiązań tej sprawy, aby znacznie zmniejszyć obciążenie administracyjne;
 47. przyznaje, że zewnętrzne oceny agencji są zasadniczo pozytywne, a agencje opracowały plany działań następczych w odniesieniu do kwestii poruszonych w sprawozdaniach z oceny; zauważa, że choć większość rozporządzeń ustanawiających agencje przewiduje okresową ocenę zewnętrzną (zazwyczaj co cztery do sześciu lat), rozporządzenia ustanawiające pięć agencji zdecentralizowanych nie zawierają takiego przepisu, a rozporządzenie ustanawiające EMA wymaga przeprowadzenia zewnętrznej oceny tylko raz na dziesięć lat; wzywa Komisję i agencje, których to dotyczy, do zajęcia się tym zagadnieniem i do powiadomienia organu udzielającego absolutorium o podjętych środkach;
 48. z zadowoleniem przyjmuje przegląd rozporządzeń ustanawiających trzy agencje siostrzane: Europejską Fundację na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofound), Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop) i Europejską Agencję Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy (EU-OSHA);
 49. przypomina, że coroczna wymiana poglądów na temat projektów rocznych programów prac i wieloletnich strategii agencji we właściwych komisjach przyczynia się do tego, by programy i strategie odzwierciedlały aktualne priorytety polityczne – zwłaszcza w kontekście Europejskiego filara praw socjalnych i strategii „Europa 2020”;
 50. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji agencjom objętym obecną procedurą udzielania absolutorium, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu oraz do zarządzenia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).
-